ЕКИП 101

Брой 25 септември, 2012 година

Издава клуб „Журналистика“ при Общински детски център за култура и изкуство – Русе

Вестникът се разпространява безплатно

Посетете сайта на клуба
http://ekip101.com

Училището между вълненията и задълженията

Едва ли има две мнения по въпроса, че за да бъде успешен, ученикът трябва да бъде любознателен, организиран, отворен към предизвикателства, уверен, същевременно да се абстрахира от личните си проблеми и да запазва концентрацията си. Трябва постоянност и жертване на част от свободното време. Разбира се, че всичко това се постига доста трудно. За тези, обаче, решили да осъществят плана си да бъдат успешни, възниква една пречка – Останалите. Съученици, отегчени от така „неразвлекателните“ уроци влияят с постоянното си мрънкане и недоволство. И в един момент гореспоменатият амбициозен младеж започва да се чуди дали нещо не е наред с него, защото се опитва да превърне така или иначе задължителното училище в нещо положително, докато останалите търсят изход в отрицанието.

Каквото и да си говорим, в час обикновено е скучно. Но пък един позитивен поглед може да помогне ужасно много. Например можем да приемем, че Историята е една голяма приказка, Физиката – начин да се справим с битовите неизправности, Географията – околосветско пътешествие, а Математиката – ами тя просто си е едно голямо предизвикателство, което като преминем, ни кара да се гордеем със себе си. Ето по този начин и най-трудните преподаватели и предмети могат с лекота да бъдат преглътнати. Целта е сами да си извличаме интерес, дори и от най-сухите факти, за да ги запомним.

В училище най-често се употребяват „трябва да“ и „задължително“, което веднага кара тийнейджъра да търси заобиколка, все пак, да не забравяме, бунтът е в природата му. Едни от тези „задължителни“ са книгите за лятото. Дълъг списък от наглед скучни и дълги романи, или пък такива със стари български или турски думи. Истинско мъчение! Но ще ви го кажа направо – четете си книгите през лятото! Тази година ще съм 11 клас и реших да си направя един експеримент – през ваканцията отмарях с афганистански и руски драми, американски сълзливи романтики и бразилски философии, което е далеч от насоката на възрожденската литература.

Реших да свърша с „Под игото“ последната седмица на септември, но, разбира се,

Марина ИВАНОВА

> на стр. 2

Юлия Енчева,
директор на ОбДЦКИ:

„Русенски таланти, опитайте с нас!“

> на стр. 4

На 11 октомври 2012 г. Общинският детски център за култура и изкуство – Русе ви кани на празничен концерт „Опитай с нас“, с който ще открие творчески сезон 2012-2013 година. Начало – 18,00 ч. в голямата зала на Доходното здание. Вход свободен.

Параграф 102

За жалост, лятото отново премина със скоростта на светлината и училищният звънец замени глъчката на двора около блока, шума на вълните, безкрайните дни и нощи с приятели. Времето също е различно…, а топлите дрехи вече надничат от гардероба. Като говорим за дрехи, няма как да не сте се сблъсквали с първолаците, които обикалят с мама и тати за дрехи, чанти, обувки и с дългите списъци с училищни пособия. Така усещането за училище ни завладя на сто процента. Както при повечето нови неща в живота, в началото е много сладко и интересно, но с годините училището става все по-трудно. Но пък това е мястото, на което се срещаме със съучениците, старите и новите учители и се учим, разбира се! Лошо или добро, скучно или забавно, то е част от нашия дълъг път в живота. Възрастните все повтарят, че трябва да се насладим на тези години, защото после ще ни липсват…

Успех на всички през учебната година, много отлични оценки и добри учители! Не забравяйте и извънкласните дейности, задават се много конкурси, състезания и олимпиади!

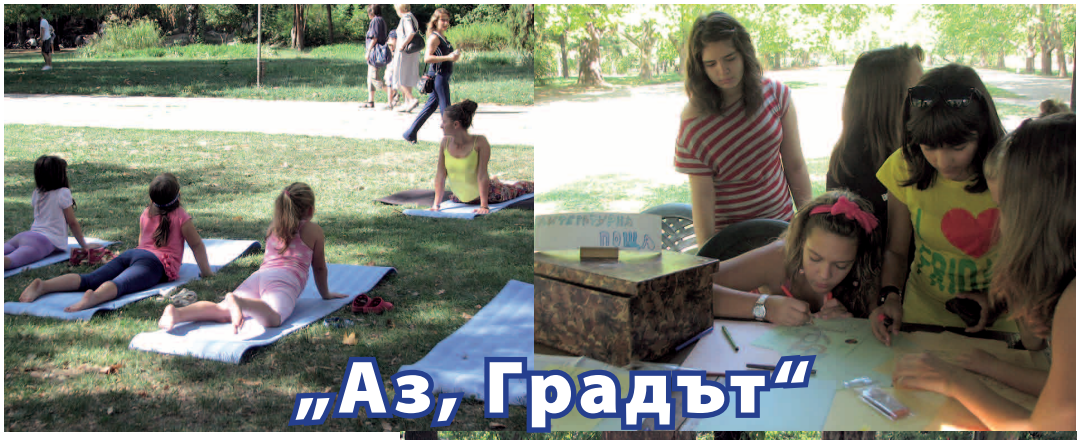

„Аз, Градът“

В последният уикенд на септември фестивалът за съвременна градска култура „Аз, Градът“ изцяло пренесе действието в Парка на младежта. Два дни под мотото „Body, Mind and Soul“ там се вихри Тийн фест – с различни ателиета по приложни изкуства, демонстрации на бойни изкуства, литературни пърформанси, графити фестивал, игри, състезания и турнири. А в Грийн рок феста забиха млади русенски групи, гости от Румъния, специално участваха Валди Тотев и Дими.

Опознай себе си, за да се намразиш

Човешката личност е уникална. Всеки е добър в някаква област, следователно всеки е различен. Някои хора ги познаваме повече от себе си, а други са ни непознати и не правим опит да ги опознаем и те остават странни за нас – една голяма грешка. Другата грешка е, че постоянно правим опити да опознаем другите и да намерим нещо в тях било то хубаво, било за подигравка, но не се заглеждаме в себе си.

Всеки ден общуваме с различни хора. При първите разговори може да видим някакви недостатъци, при следващите – други, а в крайна сметка, опознавайки човека, той се оказва тотално различен от това, което сме си мислили, че е. Моментът, в който се чудиш какъв е един човек, е труден. Но няма по-трудно от това да разбереш ти какъв си.

Наскоро започнах да се замислям що за личност съм. Да го кажем директно – гадна. Осъзнавам постъпките си, замислям се и за характера ми, а трудното идва, когато разбера, че не мога да се променя или поне не толкова лесно и бързо. Аз съм един директен човек, който обича истината, и в моменти, когато не е особено добре да се каже – аз не успявам да я прикрия. Също така съм личност, обичаща справедливостта. Винаги търся правата си и в крайна сметка излизам ненормалната, която ходи да се разправя, а никой не се замисля, че го правя, защото имам правото.

Изборът на Далми

Така, опознавайки се, аз продължавам да се намразявам. Почвам да мразя и нещата, които са ме докарали до този мой вид. Започвам да търся начин, да се „коригирам“, но в моментите, когато се мъчиш да излезеш от себе си и да бъдеш друга личност, която реално не си или успяваш с много труд да бъдеш, най-често се проваляш. Едно от правилата на живота е да бъдеш себе си, но да се мразиш е трудно дело.

А сега продължавам да се замислям – защо хората ровят и дирят из характерите и душите на други, за да разберат тяхното минало, държание и т.н., а не се поразровят из себе си. Дали проблемите с близък не са заради нас? Дали причината за някой скандал не е пак в нас? Търсили ли сме ги тези неща? Не. А както е казано вярно „Който търси намира“. Потърсиш ли дълбоко, със сигурност ще намерим малкото, което може да допренесе до разрешаване на загадката или проблема.

Има един момент, в който се променяме. Било то от доброто, тихо дете или от бунтаря да стане смирен човек. Но винаги в нас оставя спомен, частица от това, предишното. Вътре в душата ни остава да седи нещо, което мразим или ни кара да го мразим, задето сме били такива.

Няма перфектни хора, няма и да има. Нека да спрем да търсим качествата на някой друг, при положение, че не познаваме самите себе си. Ако пък се опознаем, нека не се правим на такива, каквито не сме, а да се замисляме в постъпките и да прикриваме лошото.

Сияна ГЕОРГИЕВА

До 101 и обратно…

Новият правописен речник на БАН

Новият „Официален правописен речник на българския език“ включва около 90 хил. думи, като поне 10 хил. са новите лексикални единици в него. Сред новите думи са всички, които навлизат в българския език заедно с новите технологии – смартфон, смарткарта, таблет, андроид, айпод, айпад, айфон. Езиковедите от БАН обясняват, че оригинално българско словотворчество днес почти няма или в българския език почти не се създават нови думи, но пък заемаме в нашия език много чужди думи.

Речникът се състои от две големи части – първата е за 136-те правописни правила, а във втората част е словникът, който е можело да бъде много по-голям, но са отпаднали много от думите, които днес вече са остарели и почти не се употребяват.

В речника на всяка дума е отбелязано ударението и затова той може да се използва и като правоговорен.

Да използваме природата, без да ѝ вредим!

Често хората купуват различни неща, но след като те излязат от употреба, не обмислят къде да ги изхвърлят. Става дума за всички видове отпадъци. Въпреки че преди няколко години се въведе разделното събиране, много малка част от хората изхвърлят отпадъците си разделно на определените за това места. А често тези хора, които имат желание да събират разделно, не могат да го направят, поради недостатъчните места, предназначени за това. А да не говорим за електронни отпадъци – телевизори, компютри, телефони и всякакви електронни неща. Според статистиката, повечето от населението събира вкъщи всякакви устройства. Сега следва въпросът какво можем да направим, за да използваме природата, без да ѝ вредим.

Решенията са няколко: Да купуваме по-малко – все пак всяка електронна апаратура съдържа различни вредни вещества. Другият вариант е да закупим т.нар. „втора употреба“ вещи, тоест да използваме годна апаратура, вече непотребна някому. Последното, което мога да предложа, е рециклирането на употребявана техника – повечето от големите търговски вериги, които предлагат електроника, имат и услуга за рециклиране. Ако се придържате към тези препоръки, не само ще опазите природата, а и вашето здраве, защото всяка електронна апаратура съдържа достатъчно вредни метали, които могат да увредят мозъка и нервната система на човека.

Панайот ЖЕЛЯЗКОВ

Училището между вълненията…

> от стр. 1

плановете ми не се развиха очаквано и сега, преговаряйки за входни, трябва да отделям от малкото свободно време и за Бойчо Огнянов. Препоръчвам ви да не си правите такива експерименти, а да си прочетете книгите навреме. Колкото и да изглеждат скучновати, си струва!

Да се ходи на училище може да изглежда досадно, но пък погледнете го от тази по-грандиозна страна – ако се справяте, един ден ще ви смятат за възхитителен и интелигентен гражданин, ще сте високо в очите на хората със своята богата култура и те ще се радват, че сте част от бъдещето на страната. Училището не е само да научиш пет пъти за изпитване и да попрепишеш,

а през останалото време да се оплакваш колко много изискват от теб и как не ти разрешават да клюкариш из фейсбук в час (О, ужас!). Училището е нещо повече. И ако гордо отговаряш на ежегодния въпрос на баба и дядо „Ходи ли ти се на училище?“ с „Да!“ (и си вярваш), може и тази ангажирана година да премине по-леко. На добър час!

Научи ме да летя, да играя

Какво ви идва наум, когато някой ви говори за птици? Полет, свобода, небе… Най-вероятно изникват стотици спомени, било то от море, или нещо лично, само ваше. Мечти. Собствените ви желания и копнежи, които незнайно как идват от нищото и се настаняват трайно в съзнанието ви, стоейки и наблюдавайки кръжащите птици. В някого те могат да навяват и страх, уплаха от бъдеще или минало. Но всеки, който повдигне глава, забрави за малко случващото се около него и погледне към ятата от птици, ще почувства нещо различно в сърцето си. Събрани в група, летящите образуват красиви фигури, те следват своята посока и цел, готови да посрещнат преживяванията и трудностите, които ги очакват. Те играят танца на живота. Заедно. Няма как да не сте срещали и птици, които са се откъснали от ятото си. Те са самотни, кръжат объркани, лутат се без посока и цел. Не знаят каква ще бъде съдбата им – ще оживеят ли, или ще се загубят съвсем в лудницата на града, безкрайната шир, без да са достигнали до мечтите си. Не мислите ли, че описват нечия друга съдба? Танцът на хората.

Наистина, няма как да не сте ги виждали онези самотни и объркани птици… Както и онази реклама – за децата без мечти, сираците. Тези деца, които също като своите летящи братя по съдба, дори и да имат желания и копнежи, трудно биха ги превърнали в реалност. Защото са сами. Лутащи се, без семейство и подкрепа от когото и да било. Питали ли сте се дали те наистина мечтаят? Дали са достатъчно смели да мечтаят и ако го правят, за какво ли? Може би да постигнат нещо велико и голямо или просто да имат родители, желание, което ние имаме, но често не осъзнаваме стойността му. Замисляли ли сте се какво е да не знаеш какво те очаква, да нямаш пристан, на който да отпочинеш, семейство, на което да разчиташ?

Не е правилно да има самотни птици. В природата освен изгубили се, има и изоставени от семейството си птичета, просто защото са малки или болни. И отново се налага съпоставка между човешкия свят и животинския. Не сме ли свидетели на множество изоставени деца, точно поради някакво заболяване. Но нека не забравяме, че птиците, и животните като цяло нямат съзнание, за разлика от нас хората. Изводът е, че е нереално и неправилно да можем да направим връзка между лутащи се птици и деца. Деца, които трябва да танцуват танца на живота сами.

След като открихме толкова много прилики между хората и летящите ни приятели можем да кажем, че ние, човеците сме си просто едни птици със счупени крила. Да, приземили сме се на земята, вземайки решението да опознаем и това ниво на природата. Но нека не бъдем наранени и ние да не нараняваме. Аз мисля, че всеки трябва да се усъвършенства там, където му е дадено от съдбата да живее и съществува. Вярно е, че ние не можем да летим физически, да се реем свободно като птиците, но сме способни да го правим мислено.

Затова, както се пее в песента на Бийтълс „Blackbird“, нека вземем счупените си крила и да се учим да летим, цял живот.

Кремена ЦАНЕВА

Моят град, обичаният, мечтаният

Аз съм едно обикновено 15-годишно русенско момиче. Знам, че в моя град, наричан още „Малката Виена“, царят зеленината, спокойствието и красотата. Знам, че е „първият“ град с първата фабрика, кинопрожекция, географска карта, ЖП линия… Знам!

Русчук е градът с богатата история, удивителната архитектура и аристократичната култура. Градът, който кара жителите си да се гордеят със себе си и с личности като Баба Тонка, Елиас Канети, Ангел Кънчев. Русчук – „Другата България“.

Русе – модерният, но своевременно скучният град, безпределният и ограниченият, безграничният, но провинциалният.

Но къде се загуби мечтаният град?! Аз ли се промених,аз ли се отегчих, аз ли го забравих? Къде се преплетоха Русчук и Русе? Кога новото, модерното, небрежното, надделяха и помрачиха с грозни графити барока, неокласицизма и сецесиона, оставили следа на тази земя? Аз ли не виждам така копнината от всички русенци „Виена“?

Къде загубихме ние нашите ценности? Може би ги забравихме в моловете, или ни ги откраднаха на пазара? Кога забравихме да се грижим за България, за нашия град, за нашия квартал, за нашия блок, за градинката отпред? Кога ще се заинтересуваме отново? Може би след други 4 мъчителни и тихи години.

Тези въпроси няма да намерят своите отговори докато ние не се променим, защото сами ковем съдбата си. Но просто си представете как засаждате едно цвете в градинката пред блока и че всички 149 642 жители на нашия град правят същото, точно като Вас. Няма ли Русе да се превърне в един от най-красивите градове? Толкова ли е трудно… поне да си го представим?

Вярвам, че все още има русенци като единствения български Нобелов лауреат Елиас Канети, който живял в Австралия, Англия, Германия и Швейцария, пожелава на стола, на който сяда всеки лауреат при връчването на наградата от шведския крал, да се изпише не кой да е град от тези, в които е живял, а Русе.

Вярвам, че думите му „Всичко, което преживях по-късно, вече ми се бе случило в Русчук“ не са забравени и не са минало, те са настояще!

Горда съм, че съм жител на Русе. Горда съм, че съм част от този тих, скучен, спокоен и невероятен град. Знам, че Русе ще продължи напред, ще загърби трудностите, ще бъде моят обичан град. Знам, че ще бъде мястото, което никой няма да напуска, ще бъде мястото на моите деца. Ще бъде мястото на нашите деца.

Стефани АЛЕКСАНДРОВА, ПГИУ „Елиас Канети“ – Русе

Есето е отличено с второ място на тазгодишния пети конкурс по „Русезнание“, организиран от ВМРО – Русе със съдействието на Русенския исторически музей. Победител е шестокласничката Анна Ганева от СОУЕЕ с разработка за Баба Тонка, трета е Никол Иванова от ОУ „Иван Вазов“ – за есето „Статуята на Свободата“. В надпреварата се включиха над 400 ученици. Предметът „Русезнание“ се изучава като СИП в 11 училища в града.

101 усмивки

– Мога ли да наема кон? Трябва ми за сутрешна разходка.

– Разбира се! Какъв предпочитате – спокоен, темпераментен, бърз…

– Дълъг.

– Дълъг?!

– Да, ние сме шест души.

– Защо си кастрирал котарака си?

– Защото много скита, по цели нощи мърсува и не се прибира.

– А сега как е?

– Пак скита, но вече като консултант.

Мъж разхожда кучето си. Приближава го друг с кученце и закачливо пита:

– А вашето има ли родословно дърво?

– Не. То ползва обикновените.

Два петела вървят по улицата и си говорят. Единия казва на другия:

– Хайде да отидем на кино!

Другия му отвръща:

– По-добре да отидем в месарницата да погледаме голи кокошки!

В магазина:

– Защо са жълти клавишите на пианото?

– Защото слонът много е пушил!

За деца от 1 до 101 години

Hey Jude е най-харесваното парче на „Бийтълс“

Допитването за творчеството на ливърпулската четворка беше проведено по повод 50-годишнината от песента Love Me Do, считана за началото на главозамайващата кариера на великата група през 60-те години. В анкетата на Би Би Си участваха 12 000 души.

Hey Jude, композирана от Пол Маккартни, изпревари такива хитове като Yesterday и Let It Be, които се озоваха съответно на второ и трето място.

Радосвета от нашия клуб „Журналистика“ се доказа като добър ученик в обучението по тарамбука. Тази възможност ѝ се предостави по време на двудневния Тийн фест в Парка на младежта, който забавлява русенци в рамките на уникалния фестивал за съвременна градска култура „Аз, Градът“. В ателието по приложни изкуства младият учител на Ради обясни, че тарамбуката се използва в народната музика, като най-популярен той е в македонската фолклорна област.

Една почти хипи седмица

Какво по характерно за лятната ваканция от късното лягане вечер и късното ставане сутрин, или по-скоро към обяд? Имах късмет да избягам от града, в най-горещите дни на август и да се скрия в едно родопско селце заедно с дванадесет 17-годишни момчета и момичета. Поводът беше рожден ден на едно от момичетата, а след като е лято, защо празникът да не продължи поне една седмица.

Тъй като се събирахме от всички посоки на България, срещата беше в Пловдив. След лутане из улиците на града се намерихме и отпътувахме от автогарата към Кричим, където сменихме големия автобус със значително по-малък бус, в който, излишно е да казвам, едва се събрахме. Пристигнахме навреме, за да можем да разпределим леглата в старата къща и да приготвим вечерята преди да се стъмни. Оказа се, че грешно сме си разпределели времето и вечерята беше готова доста след залез слънце. Вечеряхме в градината сред цветята, под звездите и решихме да продължим вечерта на недовършената тераса. Постлахме одеала, запалихме свещи и разговорите и шегите започнаха. От време на време някой поглеждаше нагоре и казваше: „Падаща звезда!“ и не след дълго всички глави се вдигаха към небето, търсейки звезди, които да сбъднат желанията им.

Към 4 часа терасата започна да се опразва и скоро всички заспаха, уморени от пътя, за да се събудят малко преди обяд от миризмата на току-що изпечени милинки и горещо кафе. Насядали на стълбите и с чинии в ръце, закуската-обяд стана повод за планиране на разходка по тайнните пътечки, водещи към планинските гори. Шест ентусиазирани момичета се запътихме към една чешма до пресъхнало речно корито, скрита след вековни дървета. След около час преход из каменистата, обляна в слънчева светлина местност, намерихме чешмата, а край нея растяха обещаните дървета, под чиято сянка останахме дълго време.

Сценарият от предната вечер се повтори и през следващите вечери, само че с напредването на престоя оставахме все по-дълго на терасата, а свещите бяха заменени със светлината на телефоните, омекотена от цветни шишета. Дните, или по-точно следобедите, прекарвахме в четене на книги, разговори, турнири на табла или мокри войни. Къщата, а и цялата махала бяха денонощно озвучавани от музиката, която постоянно се менеше, в зависимост от часа и настроението на този, който се намираше най-близо до уредбата, намерена случайно в един забравен кашон. Денят преди заминаването не беше много по-различен от предишните, с изключение на повторената разходка до чешмата под дърветата. Този път бяхме само трима души, точно толкова, колкото събираше клонът на най-голямото дърво.

Този ден ми се стори най-пълноценен заради разговорите за изкуство сред природата, книгите прочетени на терасата и нощта под звездите, продължила почти до изгрев слънце. За мое учудване, въпреки малкото сън на следващата сутрин бяхме по-будни от всякога, за да вземем автобуса в 8:30 и да имаме сили да се разходим из Пловдив преди да дойде влакът. По пътя за София обаче умората надделя и трите часа път бяха запълнени със сън. Останах в столицата точно един ден и въпреки краткото време успях да се разходя из любимите места на софийските ми приятели. Късно вечерта, след шест часовото пътуване с влак, бях на гарата в Русе, презаредена с енергия и готова за последните дни на ваканцията и началото на последната ми учебна година.

Радосвета СИМЕОНСКА

Една страница за изявите на младите творци от Общински детски център за култура и изкуство-Русе

На добър час през новия сезон, русенски таланти!

Общинският детски център за култура и изкуство за поредна учебна година отново отваря широко врати за многобройните русенски таланти. С всеки изминал творчески сезон Центърът се утвърждава като емблема за висок професионализъм и качество, като за това дават своя принос както художествените ръководители на отделните формации, така и децата и младежите, членуващи в тях. Доказателство са многото спечелени награди и отличия от национални и международни конкурси и фестивали.

Скъпи деца и младежи, изберете вашето любимо занимание и се включете във формацията, която го развива. Опитайте с нас! Очакват ви срещи с нови приятели и много положителни емоции, а трудът ви също ще бъде възнаграден чрез хубавите думи, казани в русенските медии, чрез благодарните зрители по наши и международни сцени, чрез наградите, които ще получавате.

Уважаеми родители, обръщам се към вас с надеждата, че не ви е безразлично какво прави вашето дете през свободното си от училище време. Изберете една от безплатните форми на работа, които предлага Общинският детски център за култура и изкуство и вашите деца ще попаднат в творческите лаборатории на отлични специалисти, утвърдени в своята област творци, голяма част от които бивши възпитаници на Центъра. Те са призвани да развиват потребностите, интересите и способностите на малките русенци с творчески заложби

Желая преди всичко здраве на нашите талантливи деца и техните родители, на моите колеги, с които сме един прекрасен екип, обичащ децата и младите хора на красивия ни град Русе.

Успешен творчески сезон 2012/2013 година!

Юлия ЕНЧЕВА,
директор на ОбДЦКИ

Изтеклият творчески сезон донесе много награди на децата от Формация за модерен балет „Мираж" при ОбДЦКИ. На VI национален квалификационен турнир по танцово шоу и хип хоп в София Наталия Томова и нейните възпитаници за пореден път доказаха, че са сред най-добрите в страната. В своята възрастова група от 9-11 г. Никита Томов и Траяна Николова спечелиха съответно първо и второ място при младежите и девойките, а като дует двамата са първи. При формациите първо място грабнаха и малките танцьори на „Мираж". В групата 12-15 години Петя Владимирова и Тереза Кръстева заеха второ място като дует, а формацията отново е първа. Най-големите – над 16 години, от „Мираж" се класираха втори.

Купи и грамоти завоюваха русенските танцьори и при участието си в VII регионален танцов фестивал „Магията на танца – Шумен 2012".

101 аплодисмента

През 2012 г. три формации от ОбДЦКИ отбелязаха своите годишнини. Едната бе Фолклорен танцов ансамбъл „Здравец" с главен художествен ръководител Димитър Донев и репетитор Катя Куцарова.

По случай 60 години от създаването на формацията на 2 юни в голямата зала на Доходното здание се състоя концертът „Заигра се хоро голямо", на който русенци се насладиха на изкуството на народните изпълнители.

От 27 май до 4 юни Русе бе домакин на XVI национален ученически театрален фестивал „Климент Михайлов". Участваха над 30 артистични колективи от цялата страна.

Студио „Театър" при ОбДЦКИ с ръководител Любомир Кънев участва във фестивала с две постановки: „На четири уши" от Питър Шафър и „От много ум" от Ст. Л. Костов, с които спечели Голямата награда на театрален фест Русе 2012.

101 поклона

На 24 юни от зала „Европа" на Доходното здание своята 65-годишнина тържествено отбеляза Детско-девически хор „Дунавски вълни" с диригент Весела Тодорова и корепетитор Милена Рубчева. На сцената се представиха двете формации на хора – детската и концертната. В програмата младите певци изпълниха произведения на български и на чужди композитори. Със звънливите си, чисти гласове, много поколения русенски деца изпяха „Родна песен нас навек ни свързва", доказвайки, че музиката е един добър посланик между хората.

Историята на хора е пример за всеотдайност, творчески амбиции и стремеж към съвършенство както на неговите ръководители, така и на децата, влюбени в хоровото изкуство. Репертоарът на „Дунавски вълни" е винаги много внимателно подбран и непрекъснато се обновява. Той е богат и многообразен, включва произведения от различни жанрове и епохи.

За ОбДЦКИ – Русе изминалият творчески сезон се оказа изключително успешен. Формациите и съставите на Центъра взеха участие в над 80 концерта, организирани в Русе и областта; отбелязаха със своите таланти повече от 10 юбилея на русенски училища и институции; изявиха се в 7 международни и национални фестивали и конкурси.

101 таланта

В началото на горещия август младежите на Фолклорен ансамбъл „Русчуклийче" при ОбДЦКИ се завърнаха от успешно участие в XIII международен фолклорен танцов фестивал за деца и младежи „Карпатика" в град Дева, Румъния. Освен русенската група в надпреварата са се впуснали и представители от Мексико, Сърбия, Гърция и 5 румънски състава. Още след първия си концерт ансамбъл „Русчуклийче" с художествен ръководител Нели Гарвалова – Христова и ръководител на оркестъра Евтим Русков получава искрените възхищения на всички и привилегията до закриването на фестивала да излизат на сцените на финала на концертите, като най-добри и атрактивни. След този голям успех в Дева, в началото на септември децата от „Русчуклийче" представиха Русе и България на международен фестивал в град Търговище, Румъния.

На 19 май своя годишен концерт представи Детско-юношески фолклорен ансамбъл „Зорница" с главен художествен ръководител и хореограф Милка Железарова и хореографи Иван Кръстев и Явор Пиргозлиев. В програмата изпълнителите включиха танци от всички етнографски области на страната, изпълнения на битовия хор с диригент Светлана Недкова и оркестъра с ръководител Иван Иванов.

Тамбурашкият оркестър приобщи публиката с нежни струни

На 19 юни отново в Доходното здание бе отбелязана 80-годишнината на Тамбурашкия оркестър „Русе" с диригент Наталия Константинова и преподаватели по тамбура Емилия Иванова, Йоланта Димова и Георги Тодоров. В концерта взе участие и талантливата русенска оперна певица Марияна Цветкова, както и детската вокална група „Слънце". Бурни ръкоплъскания съпровождаха всяка изпълнена пиеса – от първата сюита от народни песни „Сладуно моме" до финала с „Моя страна, моя България". Пред публиката свириха всички тамбурашки формации – младежкият оркестър, камерният оркестър и най-малките нежни струни от детския оркестър при СОУ „Христо Ботев". Под звуците на известните италиански песни „Санта Лучия" „Фуникули-фуникула" и „О, соле мио" русенци притаиха дъх и дълго аплодираха изпълненията на оркестъра и солистите.

Информация, записвания и справки: **Общински детски център за култура и изкуство – Русе, ж.к. „Здравец", ул. „Околчица" №9 (до бл. 83) телефони: 082/ 845 734 и 845 471; e-mail: obdcki@abv.bg**

Предпечат: Юлиан Нецков

ОБЩИНСКИ ДЕТСКИ ЦЕНТЪР ЗА КУЛТУРА И ИЗКУСТВО – РУСЕ

ПРЕДЛАГА ЗА ТВОРЧЕСКИЯ СЕЗОН 2012/2013 ГОДИНА

20 безплатни форми на обучение на русенските ученици

Детско-девически хор „Дунавски вълни“

диригент Весела Тодорова и корепетитор Милена Рубчева
репетиции – в залата на ул. „Борисова“ №16, партер (на гърба на блока)

Фолклорен ансамбъл „Русчуклийче“

художествен ръководител Нели Гарвалова-Христова
репетиции – в залата на бившето кино „Аврора“

Детско-юношески фолклорен ансамбъл „Зорница“

гл. худ. ръководител Милка Железарова, хореографи Иван Кръстев и Явор Пиргозлиев, репетиции – в залата на бившето кино „Аврора“

Фолклорен танцов ансамбъл „Здравец“

гл. худ. ръководител Димитър Донев и репетитор Катя Куцарова
репетиции – в залата на бившето кино „Аврора“

Школа за музикални инструменти – тамбура, гайда, акордеон

ръководители Светлана Недкова-Петрова, Иван Минчев, Евтим Русков и Емил Димитров; репетиции – ОбДЦКИ (до бл. 83) и в бившето кино „Аврора“

Школа за народно пеене

вокален педагог Светлана Недкова-Петрова
репетиции – в залата на бившето кино „Аврора“

Детска вокална група „Слънце“

диригент Наталия Константинова; репетиции в залата на ул. „Борисова“ №16, партер (на гърба на блока) и на ул. „Мария Луиза“ №19

Тамбурашки оркестър „Русе“

диригент Наталия Константинова, преподаватели по тамбура Емилия Иванова, Георги Тодоров и Йоланта Димова

Студио „Театър“

ръководител Любомир Кънев
репетиции – в ОбДЦКИ, ж.к. „Здравец“, ул. „Околчица“ №9 (до бл. 83)

Детска театрална работилничка

ръководител Ралица Константинова
репетиции – в ОбДЦКИ, ж.к. „Здравец“, ул. „Околчица“ №9 (до бл. 83)

>>

Създадено от младите журналисти от клуб „Журналистика“ към ОбДЦКИ.
Повече за клуба и вестник „Екип 101“ на адрес: http://ekip101.com

Клуб „Приятели на книгата“

ръководител
Ваня Спасова
занимания –
по училища

Школа по изобразителни изкуства – живопис, графика, скулптура и керамика

ръководител
Маргарита Хрисандова
занимания – в залата
на ул. „Борисова“ №51

Клуб по народно приложно изкуство и етнография „Непресъхващ извор“

ръководител
Теменужка Донева
художествени работилнички –
по училища

Клуб „Журналистика“

ръководител
Пламен Атанасов
занимания – в базата
на ул. „Мария Луиза“ №19
(срещу Първо РПУ на МВР)

Школа по пиано

ръководител
Донка Димова
занимания –
в ОбДЦКИ, ж.к. „Здравец“,
ул. „Околчица“ №9 (до бл. 83)

Група по брейк

ръководители Николай
Алексиев и Кирил Христов
репетиции – в ОбДЦКИ,
ж.к. „Здравец“,
ул. „Околчица“ 9 (до бл. 83)

Формация за модерен балет „Мираж“

ръководител Наталия Томова,
помощник-хореограф Росица
Терзийска, репетиции –
в ОбДЦКИ, ж.к. „Здравец“,
ул. „Околчица“ №9 (до бл. 83)

Без заплащане е само концертната формация на балета, а всички начинаещи са към частната балетна школа на г-жа Томова.

Мажоретен състав

ръководител
Росица Терзийска
репетиции –
в ОбДЦКИ, ж.к. „Здравец“,
ул. „Околчица“ №9 (до бл. 83)

Танцова школа по салса за деца

ръководител
Ангел Филиповски
репетиции – в залата
на бившето кино „Аврора“

Школа „Танци на народите“

ръководител
Деница Анчева
репетиции –
в ОбДЦКИ, ж.к. „Здравец“,
ул. „Околчица“ №9 (до бл. 83)

Информация, записвания и справки:

Общински детски център за култура и изкуство – Русе, ж.к. „Здравец“, ул. „Околчица“ №9 (до бл. 83).
Телефони: **082 845 734, 082 845 471, 082 845 608.** Имейл: **obdcki@abv.bg**

Предпечат: Юлиан Нецков